

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXVI, БРОЙ 06 (249) • 2016 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

МИР ВАМ

“А вечерта на същия ден, първия на седмицата, когато вратата на стаята, гдето бяха учениците, беше заключена поради страха от юдеите, Иисус дойде, застана посред, и каза им: Мир вам! И като рече това, показа им ръцете и ребрата Си. И зарадваха се учениците като видяха Господа. И Иисус пак им рече: Мир вам! Както Отец изпрати Мене, така и Аз изпращам вас.” (Йоан 20:19-21)

Не случайно еврейският поздрав е „Шалом“, което е преведено „Мир“, но означава също: безопасност, щастие, приятелство, благосъстояние, напредък, просперитет.

1. Защо е важно да имаме мир? Защото пази страж на сърцата и мислите ни и ни предпазва от болести. „И Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христа Исуса.“ (Фил. 4:7)

Притеснението, безпокойството отключват вратата на много болести. Ако внимем по-надълбоко ще видим, че всичко това е свързано с липса на мир. Това може да е причинителя не само на болести, а и на развалени взаимоотношения. Ако ти се притесняваш, тогава ставаш като топка от нерви. Много лесно може да избухнеш. Например, когато се притесняваш за финанси и дойде синът ти или дъщеря ти и ти каже: „Имам приятел, който има рожден ден и искам да му купя нещо“. Веднага експлодираш: „Нямаме пари!“. Това е така, защото това е нещото, което притеснява сърцето ти. Божият мир не е в тази област на живота ти.

Божият мир пази страж на сърцето ни и на мислите ни и пази здравето ни. Мирът, който имаме, е плод на Духа. Някои казват: „Ако имам

прод. на стр. 2 ↗

В новия брой четете за:

Гости в Църквата
в гр. Баня

стр. 04

Вашите свидетелства

стр. 05 и 11

Същността на истинската вяра

стр. 06

Тиха нощ, свята нощ

стр. 07

Служение „Добрият самарянин“

стр. 08

Дванадесетгодишният Иисус в храма

стр. 10

✍️ прод. от стр. 1

заплата от 5000 лева, няма да се притеснявам за пари. Така ли? Ако имам Застраховка живот или висока застраховка, мога да отида на всяка болница, безплатно да ме прегледат, няма да се притеснявам за здравето. Така ли? Ако имам дебели връзки няма да се притеснявам за службата си. Така ли?

2. Мирът е плод на Духа. Той не е плод на обстоятелства

Ако мира, който имаш е плод на обстоятелствата означава, че ти нямаш мир. Защото обстоятелствата се променят. Защото обстоятелствата, в които живеем, могат да се завъртят на 180 градуса само за 24 часа. А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благодост, милосърдие, вяност.

Мирът не присъства в нашия живот, защото всичко ни е наред, а той присъства в нашия живот въпреки, че не всичко ни е наред. Всеки един може да каже „Да ама...“. Може сега всичко да е наред, утре да не е наред, но ти имай същия мир.

3. Мирът, който имаме е в отговор на молитвите ни и е мерило за вярата ни

Понякога Господ дига перфектните обстоятелства, за да започнеш да се молиш. Не казвай: „Нямам време за Библията, нямам време за църква, нямам време за нищо!“ Започни да се молиш, за да може да получаваш и като получиш, радостта ти да бъде пълна.

Да си припомним жената с алабастрения съд: тя дойде и започна да плаче и счупи съда с много скъпоценно миро – розово масло (равно по това време на стойността на златото). Тя искаше прошка за живота, който водеше и Исус ѝ прости. И тогава тези, които седяха казаха: „Кой е Този, който прощава?“ На който много му се прощава, много обича, а който малко мисли, че му е простено, малко обича.

И рече на жената: „Твоята вяра те спаси; иди си с мир.“ (Лука 7:50)

Отговорът на молитвата на жената ѝ донесе прощение на греховете и мир.

Жената с кръвотечението беше в дългогодишно мъчение. Беше изхабила всичкия си имот, нищо не по-

П-р Владимир и Борислава с децата си - Симеон, Мишел, Йоанна и тригодишният Емануил

магаше. Нечиста според Мойсеевия закон. Не можеше да докосва мъжа си и децата си, защото беше нечиста. Приятелките спряха да я канят на кафе. Без приятели, без църква, без общество, без семейство – труден живот. Тя обаче отиде изотзад и докосна полите на дрехата на Исус, против Закона, но с вяра. „А Той ѝ рече: Дъщерьо, твоята вяра те изцели; иди си с мир, и бъди здрава от болестта си“. (Марк 5:34)

4. Защо трябва да носим и предаваме мира, който имаме?

„И в кой да било град или село, като влезете, разпитвайте кой в него е достоен, и там оставайте докле си отидете. А когато влизате в дома, поздравявайте го. И ако домът бъде достоен, нека дойде на него вашият мир; но ако не бъде достоен, мирът ви нека се върне към вас.“

(Матей 10:11-13)

Ако влезеш и някой е достоен може да му дадеш от Божия мир. Мирът в тебе няма да остане помалко. То не е нещо, което имаш и като го дадеш вече да нямаш. То е преливащо. Мир като река. Реката не изтича, тя тече защото е река. Езерото ако се отвори дупка, ще изтече, но реката винаги тече. Мирът е като река. Ние искаме да го консервираме. Някой ти казва: „Хайде да направим нещо“. Ти отговаряш: „Не искам да си нарушавам мира.“ Мирът идва от Бога, минава в тебе,

живее в тебе и преминава към другите. Не може да го задържиш за себе си. Не трябва да го задържаш за себе си. Исус когато пращаше учениците, Той им казваше: „Когато влезете в някой дом, казвайте: Мир на този дом“. Мирът е на първо място. Толкова е важен Божият мир в сърцата ни!

5. За кого идва мирът?

■ За нас самите

Когато имаме мир, той пази нас и семействата ни. Исус донесе Божият мир в сърцата ни. „Мир ви оставям; Моя мир ви давам; Аз не ви давам както светът дава. Да се не смущава сърцето ви, нито да се бои.“ (Йоан 14:27)

Това е депозит от Господа за нас, в нас. Не каза „Пари ви давам, Моите пари ви оставям, за да не се смущавате. Моята банкова сметка“. Исус каза: „Моя мир ви оставям, моя мир ви давам, не давам, както светът дава. Да не се смущава сърцето ви.“ Мирът идва, за да премине през нас и да стигне до хората на мира.

■ За хората на мира

„И в която къща влезете, първо казвайте: Мир на този дом! И ако бъде там някой син на мира, вашият мир ще почива на него; но ако няма, ще се върне на вас.“ (Лука 10:5-6)

За да дадем мир, трябва да имаме мир. Ние трябва да предаваме нашия мир на синовете и дъ-

щерите на мира. За да може, когато Господ докосне тях и промени живота им и те да предават на някой друг. Те да бъдат носители на Божия мир.

6. От какво зависи мирът?

■ Мирът не зависи от обстоятелствата, а следва нашата вяра. Ако вярата ти е, че нещата ще тръгнат на зло, ще следва безпокойство, ще следва страх, ще следва депресия, ще следва болест. Иисус каза: „Това ви казах, за да имате в Мене мир. В света имате скръб; но дерзайте Аз победих света.” (Йоан 16:33)

Мирът не зависи от обстоятелствата, а от нашата връзка с Бога, нашата вяра в Него. Нашето решение да вярваме на думите Му. Аз вярвам, че Бог ми създава приятели, а не врагове. Ние сме източникът на мир във взаимоотноше-

ния, защото ние сме приели мира. „Кротките ще наследят земята, И ще се наслаждават с изобилен мир.”

(Псалом 37:11)

7. Как се проявява?

■ Мирът не трябва да е само вътре в нас, но той трябва да прелее във взаимоотношенията ни.

„Никому не връщайте зло за зло; промишлявайте за това, което е добро пред всичките човеци; ако е възможно, доколкото зависи от вас, живеете в мир с всичките човеци.”

(Римляни 12:17-18)

Мислете не само за правата си, а и затова кое е добро, за взаимоотношенията. В днешно време е много модерно всеки да си пази правата. Но Божието Слово ни дава една алтернатива: Не мислете това, което е за вас, а мислете това което е добро за всички. Не връщай-

те зло за зло, доколкото зависи от вас, живеете в мир с всичките хора. Ако Господ е дал такава идея защо не се пробваме да живеем с нея? Със сигурност ще изпъкнем в този свят, където всеки казва „аз”. Някой да каже „ти, ние”. Какво мислиш, как се чувстваш?

„Най-последно, братя, здравейте. Усъвършенствувайте се, утешавайте се, бъдете единомислени, живеете в мир; и Бог на любовта и на мира ще бъде с вас.”

(II Коринтяни 13:11)

„Защото така казва Господ: Ето, ще простирам към нея (църквата) мир като река, И славата на народите като прелял поток; Тогава ще се насучите, Ще бъдете носени на обятия, И ще бъдете галени на колена.” (Исаия 66:12)

Пастор Владимир Владимиров

НОЩТА НА РОЖДЕСТВО

*Край Витлеем, накрая на града в полето,
Проблясна светлина в небето,
Разкъса нощната тъма и ето
хор ангели запяха песен, гдето
във малка, бедна ясла се роди „Детето”!*

*Там, всред спящите животни, във обора
Всред агънца, телета, а зад стобора
Насядали овчари оживени в спора
Се чудят от къде се появи звездата
Сияеща и светеща във небесата.*

*Ив миг дойде и отговорът ясен
Във песента на ангелите красен,
Че „Днес в Давидовия град прекрасен
Край Витлеем, роди се Царят на царете”!
Със тази блага вест, вий целий свят дарете!*

*Във тази чудна свята нощ, хей хора, погледнете
И заедно със всички пред Исус се поклонете,
Защото заради вас остави славата Си в небеса,
Заради вас слезна в човешка плът на таз’ земя,
Показа път спасителен към вечността!*

Ани Ядкова

ГОСТИ В ЦЪРКВАТА В ГР. БАНКЯ

През м. декември т.г. на неделно Богослужение ни гостува отново брат Тома Томов от гр. Ахелой.

Преди да му дам думата, попитах вярващите: „Усещате ли полъх от морето?“ Той започна с думите: „Обичам да казвам нещо весело. Веднъж се разговорих с братя. Те ми рекоха: „Брате, ние знаем Словото по вода. Отвърнах: Добре. Ама ако не го изпълнявате, сте „гола вода“! Всички се разсмяхме.

В поздравлението си Тома ни призова да показваме любов на дело към всички, да се грижим за домашните си, особено за децата.

Много ни допаднаха разсъжденията му за „добрия разсад“ в духовен смисъл. „Вие знаете, че за да

„Не оставайте на никого длъжни в нищо, освен един друг да се обичате, защото който обича другия, изпълнява Закона. Понеже заповедите: „Не прелюбодействуй“; „Не кради“, „Не пожелавай“; и коя да е друга заповед се заключават в тези думи: „Да обичаш ближния си, както себе си.“ А любовта не върши зло на ближния; следователно любовта изпълнява Закона.“

(Римляни 13: 8-10)

има реколта, градинарите подготвят разсад. И после полагат грижи, за да има изобилен плод. Господ ни е подарил деца. Най-ценния „разсад“ – да се грижим за тях, за да растат в Божиите повеления. Да са здрави и благословени.”

В Библията пише, че родът на праведния е благословен, ще има изобилие в дома му. Брат Тома се радва на внуци и правнуци. Поканих децата от църквата да поздравят него и всички с няколко песни.

В края на Богослужението брат Тома прочете на децата стихотворение, посветено на неговия правнук Давид. Разбира се, че всички го чухме и се смяхме на веселия му край.

Давиде! Днес е твоя ден рожден
Да бъдеш от Бог благословен
Обичаме те много всички
Както Бог обича веселите птички.

Ти дойде късно в есента
Кога на птичките заглъхна песента
Но ти донесе радост весело дете
И сега си само на годинки две.

О, как желая да ти кажа,
Че всяка любов омраза усмирява
Всяка вяра крила разтваря
За всяка надежда път проправя.

И тъй, ти си малко весело дете
Расти, пораствай с мъжко сърце,
А Бог родителите ти да благослови
И потомство свято от теб да се роди.

А ти сега попитай двете баби
Коя какво ще ти даде.
А дядовците ако искат торта
Трябва нещо по-голямо да дадат.

НА МОЯ ПРАЗНИК ДАВИД

ВАШИТЕ СВИДЕТЕЛСТВА ОТ 2016 ГОДИНА

ГОСПОД СЕ ГРИЖИ

Сама отглеждам трите си деца – Ели и Венианим са ученици, а Давид е в детската градина.

Работя, но заплатата ми не е голяма. В началото на учебната година трябваше да набавям ученически пособия, а и Ели нямаше раница. Чудех се какво да направя, като датата на заплата беше далеч. Знаете ли какво стана? Господ беше проговорил на вярващи хора и чрез тях децата ми получиха всичко необходимо навреме.

И колко пъти чудеса на снабдяване, когато хладилникът е празен или когато нямаме никакви пари! Съвсем наскоро старата пералня се повреди. Нямах пари нито за нова, нито за втора употреба. Прането се трупаше, а аз се молах: „Иисусе, моля Те, помогни. Не знам какво да правя!“

Споделих проблема с приятелка. „Не се тревожи повече. Моя заможна позната си купува нова пералня. Продава старата за 170 лв. Ще говоря с нея.“

Жената разбрала за тежкото ми финансово положение. Отначало поискала 70 лв, а после решила да ми я подари.

И сега с децата си имаме работеща пералня! Има добри хора и любящ Господ!

Оля, гр. Баня

ОПАСНА УПОЙКА

Зъбът ме болеше. Моята зъболекарка не беше на смяна и отидох при нейна колежка. Преди да ми работи зъба реши да ми сложи упойка.

Стана нещо странно, което учуди и нея и мен. Няколко пъти опита да вкара лекарството, а като че ли невидима ръка блъс-

каше спринцовката. Усетих леко одраскване на венеца. Почувствах действие на лекарството. Казах: „Горната ми устна изтръпва. От нещо почва да ме стяга гърлото и да ме души.“ Лекарката се уплаши. Взе чаша вода и ми каза: „Пий! Да се отмие упойката. Явно си алергична към нея, а това е опасно.“

„Не бойте се, аз съм християнка. Вярвам в Бога и се моля. Няма да стане нищо лошо.“ Почака известно време и ми направи зъба, но вече без упойка.

Благодаря на Иисуса, че опази мен и лекарката. Занесох на изследване упойката. Оказа се, че наистина съм алергична към нея!

Благодарна съм на Бога и за това, че беше насочил моята зъболекарка към упойка, която не ми вреди!

Сашка, гр. София

СЪЩНОСТТА НА ИСТИНСКАТА ВЯРА

Много често си задавам въпроса - Какво представлява истинската вяра? И какво ни пречи на нас, българите, да вярваме безрезервно в Бога и в доброто бъдеще? Какво ни пречи събитията да се развиват в правилната посока? На много от българите им липсва истинската вяра - тази вяра, която може да премести планини, която е способна да възроди надеждите за добър живот и която е в състояние да даде сили за преодоляване и на най-тежките изпитания. Защото вярата се подхранва не чрез изкуствени ритуали и мъртви традиции, а чрез четене на Библията и чрез вдъхване на живителни надежди в човешките сърца чрез това Слово. Вярата е нещо дълбоко съкровено, което не може да се възроди чрез изкуствени ритуали.

Вярата не бива да излиза на преден план само тогава когато имаме някаква спешна нужда от помощ и молим Бог да ни окаже тази помощ като с магическа пръчица. Тя трябва да бъде жива и действена всеки ден и ежедневно да бъде придружавана и изразявана с благодарност. "Защото, където двама или трима са събрали в Мое Име, там съм и аз посред тях" (Матей 18:20).

Успехът в живота зависи и от наличието на вяра. И за неуспехите в живота ни са виновни не управляващите или неприятелите ни, а съмненията и негативните думи, които изговаряме.

Вярата означава и да си сигурен в това, че Христос е умрял за твоите грехове и че Той никога няма да те изостави в която и да е ситуация. Тя значи да осъзнаваш истините на Библията - и да ги изживяваш в сърцето си. Да имаш вяра това значи никога да не се обезсърчаваш пред трудностите и да знаеш, че винаги ще бъдеш победител - в колкото и трудна ситуация да се намиращ. Защото чрез вяра ставаме "по-

И тъй остават тия трите - Вяра, Надежда и Любов. Но най-голяма от тях е Любовета.

вече от победители чрез Този, който ни е възлюбил" (Римляни 8:37). Да имаш вяра значи да осъзнаваш, че Бог няма да те изостави в нито един момент и че Той винаги и за всичко ще ти подава своята Бащинска ръка. "Може ли жена да забрави сучещото си дете, та да се не смили за чадото на утробата си? Обаче те, ако и да забравят, аз все пак няма да те забравя" - казва Господ в Книгата на пророк Исаия. Какво прекрасно обещание! Ако се уповаваме винаги на тези прекрасни обещания, то трябва да бъдем сигурни, че в живота ни ще има победа след победа, успех след успех. Разбира се, ще има и трудности и изпитания, но един успех винаги се оценява най-добре след провали и неудачи. Наслаждаваме се на щастието най-пълно, кога-

то сме имали периоди от страдания и несгоди. Страданията и изпитанията ни закаляват, затова те също са необходими в живота ни. Чрез страданията ставаме силни хора. Страданията идват, за да поставят на изпитание вярата ни и да проверят дали тя въпреки всичко ще се съхрани. Затова е редно да бъдем благодарни и за тях.

Френският психолог и социолог Густав Льобон с право казва: "От всички сили, с които човечеството разполага, вярата винаги е била от най-значимите и с право Евангелието ѝ приписва свойството да повдига планини". Да вярваш значи да имаш ключ за всяка врата. Да прилагаш истините от Евангелието, значи да бъдеш победител във всяка една ситуация.

Вярата в Бога върви ръка за ръка с вярата в доброто бъдеще. След като знаем обещанието, че Исус е дошъл да ни даде "изобилен живот" (Йоан 10:10), то не трябва да се страхуваме, че ще живеем в бедност, лишения и болести. Негативните изповеди, черногледството и греховете могат да отворят врата за някой проблем или болест. Ако оставим лошите мисли и навици настрана и се обърнем към Всемогъщия Бог, то със сигурност ще имаме освобождение от болести и проблеми и подобрение във всяка област от живота. Исус Христос е възплътеното Слово и затова трябва да внимаваме много какви слова излизат от устата ни. Думите са един от най-ярките показатели за силата на нашата вяра.

Вярващият човек винаги е оптимист. Защото вярата е и в това да знаеш, че след нощта винаги идва ден и след бурята винаги проблясва слънце. Вярата е един постоянен стремеж към божественото и прекрасното и е увереност за това, че съзнанието определя битието и че "същественото е невидимо за очите".

Петър Главеев

ДЕТСКА МОЛИТВА

*Господи, прости ме,
Моля ти се от душа,
С ум и разум надари ме
Да не мога да греша.*

*Запази ми Ти сърцето
От зли мисли и неща,
Всичко виждаш от небето,
Зло на мен недей праща!*

*Дай на мама, дай на тате
Здраве, сила и живот,
Мир. Любов на всички братя
И добро на наш народ!*

Иван Вазов

ОТЧЕ НАШ

Отче наш, Който си на небесата!
Да се свети Твоето име,
да дойде Твоето царство,
да бъде Твоята воля,
както на небето, тъй на земята;
насъщния ни хляб дай ни днес,
и прости нам дълговете ни,
както и ние прощаваме
на нашите длъжници,
и не въведи нас в изкушение,
но избави ни от лукавия;
защото Твое е царството,
и силата, и славата векове.
Амин.

Тиха нощ, свята нощ...

Родината на тази песен е Бавария (1818 г.). Поетът Йосиф Моор бил свещеник в Обернсдорф, а композиторът – негов приятел, учителят Франц Грубер – органист в църквата.

Свещеникът веднъж посетил един болен, който живеел доста далеч. Било през месец декември.

Посещението, дивното небе, величественият тих пейзаж и двете села Арнсдорф и Обернсдорф ниско в долината при лунна светлина го пренесли в едно чудно настрояние – подобно на видение. Духом той видял пещерата, където Мария и Йосиф, изпълнени с радост, пазели Детето. Долината наоколо му се видяла като пасбището на овчарите, които пазели стадата си и с тръпнещи сърца тръгнали да търсят обещания Спасител. Понеже Моор носел в сърцето си същия силен копнеж към Изкупителя, той ясно виждал пред себе си тази картина.

Когато слязъл в долината при приятеля си Грубер, той бил приветстван най-любезно. В течение на разговора станало дума, че големият орган с тръбите в църквата е повреден. Моор казал: "Ние трябва да поднесем нещо ново, за слава на детето Исус. Аз ще съставя текста, а ти ще напишеш мелодия-

та, тъй като си способен на това."

Двамата се съгласили.

Йосиф Моор си отишъл, светнал малката лампа и потънал в дълбоко размишление, преживявайки отново картините на тази вечер. Взел перото и описал това, което греело в душата му.

По обяд на следващия ден той представил на приятеля си текста на песента. Грубер го прочел и възкликнал: "Скъпи приятелю, това, което носиш, е небесен дар!"

Веднага седнал на пианото и засвирил мелодията, която добре познаваме: "Тиха нощ, свята нощ..."

Дошло Рождество Христово. Вместо повредения орган, един духов оркестър придружавал песните на празничното събрание. Накрая на богослужението свещеникът застанал до Грубер. След тихата и кратка прелюдия на цигулка църквата потреперила от силния бас и звучния тенор на двамата творци. Зазвучала величествената песен:

"Тиха нощ, свята нощ..."

Слушателите били пленени от обаянието на думите и мелодията, изляни в едно. В края на службата всички ги поздравили за чудно хубавата песен. Един стар човек стиснал ръката на учителя и казал: "Тази песен ще се пее и когато ние отдавна сме умрели." Така и станало!

ПЕСЕНТА НА МАРИЯ - МАЙКАТА ГОСПОДНА

*И Мария каза: Величае душата ми Господа,
И зарадва се духът ми в Господа Спасителя мой;*

*Защото погледна милостиво на низкото положение на слугинята Си,
ето, отсега ще ме ублажават всичките родове.*

*Защото Силният извърши за мене велики дела;
И свето е Неговото име.*

И, през родове и родове Неговата милост е върху ония, които Му се боят.

Извърши силни дела със своята мишца.

Разпръсна ония, които са горделиви в мислите на сърцето си.

Свали владетели от престолите им. И въздигна смирените.

Гладните напълни с блага. А богатите отпрати празни.

Помогна на слугата Си Израил, за да помни да покаже милост, (както бе говорил на бащите ни) към Авраама и към неговото потомство до века.

Ев. Лука 1:46-54

Децата от Дома, ръководени от своите учителки, изпълняват празнична програма за гостите от Църквата "Дом на радост" - София. Въпреки трудностите и тук се чувства приближаването на големия християнски празник Рождество Христово. Празник на светлината, на радостта, на децата.

За децата имаше игри, песни, забавления и добро настроение.

Християните от Църквата се молиха с тях и учителките - за здраве, успехи в училище, Божия закрила.

Преди време се молихме за раково болно дете. Слава на Иисуса - вече има вежди и му никне косичка!

Бог обича и не забравя сирачетата! И ние ги обичаме и им пожелаваме по-добра Нова 2017 Година заедно с целия персонал! Соб. инф.

СЛУЖЕНИЕ ДОБРИЯТ САМАРЯНИН

Посещение на Дом за деца „Райна Княгиня”, гр. Роман

През м. декември т.г. екипът (от Креми, Бисер, Цветелина, Симеон, Мишел, Дани и Митко), воден от п-р Борислава Владимирова, зарадваха отново децата с топли зимни дрехи, лакомства и перилни препарати, за които получихме специални благодарности от персонала.

Оказа се, че има нова постройка, където са настанени деца с тежки увреждания. А парите не стигат за неща от първа необходимост. Това са нашите деца - продължаваме да се грижим за тях заедно с християните от Църквата.

ДВАНДЕСЕТГОДИШНИЯТ ИИСУС В ХРАМА

Предстоял голям празник в Израил. Пасха! Много хора от цялата страна тръгвали на път. Всички искали да празнуват Пасха в Йерусалим. Многолюдно било в тия дни по пътищата на страната. Мъже, жени, деца - всички вървели към Йерусалим. Йосиф, Мария и Иисус също тръгнали от Назарет, където живеели досега, за Йерусалим. Иисус навършил двандесет години и можел вече спокойно да пътешествува. Йосиф, Мария и Иисус не тръгнали сами: заедно с тях вървели техните роднини и приятели. Настроението на всички било прекрасно и те през целия път пеели песни, съчинени някога от цар Давид.

В Йерусалим Йосиф, Мария и Иисус отседнали в една къща. Заедно с останалите евреи всеки ден ходели в храма. Иисус не бил винаги редом с Мария и Йосиф, но те не се вълнували: Той растял като много послушно момче.

Минали няколко дни. Празникът завършил и хората си тръгнали обратно за къщи. Йосиф и Мария потеглили заедно с останалите. По пътя те спокойно разговаряли с приятелите си, защото мислели, че Иисус върви след тях с останалите деца.

Така минал денят, а когато настъпила вечерта и всички спрели

за нощувка, Йосиф попитал Мария: „Къде е все пак Иисус?“ Започнали да Го търсят, но никъде не могли да Го намерят. „Не сте ли виждали нашия Иисус?“ - питали развълнуваните Мария и Йосиф. Но никой не знаел къде е Момчето. „Не Го ли намерим тук, ще трябва да се върнем в Йерусалим“ - казвали си Йосиф и Мария. Дълго търсили те Иисуса и като не Го открили, през нощта тръгнали обратно за Йерусалим.

Мария и Йосиф пристигнали в града рано сутринта и веднага се отправили към дома, където били отседнали по време на празниците. Но Иисус Го нямало и там. Ужасно изплашени и развълнувани, те започнали да Го търсят из многолюд-

ните улици на Йерусалим.

На третия ден, съвсем измъчени, дошли в храма. Видели много хора. Това били йерусалимските свещеници, наредени в кръг, а по средата на кръга стоял Иисус. Свещениците задавали на Иисус най-трудни въ-

проси за Бога, а Той им отговарял с лекота. Всички Го слушали и се удивлявали на разума Му. „Откъде толкова малко Момче би могло да знае такива сложни неща?“ - чудели се те.

Мария приближила към Него и попитала: „Сине, защо си останал тук? Ние Те търсихме навсякъде и ужасно се разтревожихме.“ Иисус отговорил: „Защо е трябвало да Ме търсите? Нима не знаехте, че съм зает с работите на Моя Баща, Който живее на небето?“ Баща на Иисус бил Бог и Иисус говорел с хората за Бога. След това Иисус се простил със свещениците и заедно с Йосиф и Мария тръгнал за къщи, за Назарет.

(Ев. Лука: 2)

През м. декември т.г. в зала „България“, партер фойе, Концертен комплекс „България“ на Софийска филхармония на ул. Бенковски 1, беше открита изложба „ОТРАЖЕНИЯ“ - живопис и рисунки, на **Моника Войкова**.

С нея правим предпечат на вестника „Божие Слово“ в издателска къща ТЕМТО. Заповядайте! Вход свободен до 10 януари 2017 г. Бог да я благослови със здраве и нови успехи!

НИЕ СМЕ МЛАДОТО ПОКОЛЕНИЕ, КОЕТО ИСКА СЪЖИВЛЕНИЕ В БЪЛГАРИЯ!
ЗАЕДНО С МЛАДЕЖИ ОТ ЦЯЛАТА СТРАНА И ЧУЖБИНА СЛУЖИМ В ЕДИНСТВО
НА БОГА

ЗАПОВЯДАЙТЕ
МЛАДЕЖКО
СЪБОТА
ОТ 17:30 ЧАСА

ПОКОЛЕНИЕ
на СЪЖИВЛЕНИЕ
БЪЛГАРИЯ

ВАШИТЕ СВИДЕТЕЛСТВА ОТ 2016 ГОДИНА

ПОЖАР ВКЪЩИ

Сложих на котлона тиган с олио. Рекох си: Докато загрее, да свърша още нещо и излязох от кухнята. Отидох на двора. Съвсем забравих за олиото. А то се нагреля, прегряло и запалило като предизвикало пожар. Синът ми беше в къщата. Усетил миризма на пушек. Какво да види – гъст дим и пламъци. Започнал да хвърля вода и одеяла.

Чух виковете му и като видях пламъците и дима, краката ми се подкосиха. Как съм се изкачила по стълбището, не помня. Като видях, че е жив и здрав, благодарих на Бога. Двамата угасихме пожара. Той ми сподели: „Мамо, на няколко пъти исках да тръгвам, а като че ли нещо все ме задържаше. Сега разбрах защо.“ Не мога да изкажа с думи благодарността си на Исуса,

че опази живота на сина ми и че не стана голям пожар в къщата ни.

Юлия, гр. Баня

КАК СТАНАХ ХРИСТИЯНИН

Искам да разкажа как от мюсюлманин станах християнин.

Преди няколко години дойдох нови съседни. Запознахме се. Един ден те ме попитаха: „Вярваш ли в Божия Син Исус Христос?“ „Не, аз вярвам в Аллах и Мохамед.“ Само като чу името Исус Христос, изпитах неприязън, да не кажа омраза.

Рекох на жена си: „С тия комшии няма да дружим.“ Имах добре платена работа, която харесвах. А и обичах да играя комар. Бях доволен от себе си и живота.

Нашите комшии търсеха случай да ни помогнат, да ни направят добро. Не се отказаха от нас, а напротив, показваха ни любов. Един ден, както играех комар, при мене дойде жена ми и ме попита: „Ти вярваш ли в Исус Христос?“ Беше станала християнка!

Постепенно и аз повярвах. Вече има и други мюсюлмани, които приеха Спасителя. Събираме се, общуваме, говорим за Бога.

Промених се. Станах друг човек и сега за мен е голяма наслада да разказвам делата Божии. Имате много поздравии от братята и сестрите в Дулово. Бог да ви благослови!

Мустафа, гр. Дулово

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

Можете да се обаждате за
молитва и съвети
на следния телефон:

02/ 9973307

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!

ЧЕСТИТА МИРНА, БЛАГОСЛОВЕНА НОВА 2017 ГОДИНА

25 ДЕКЕМВРИ
НЕДЕЛЯ
11:00 ЧАСА

ЦЪРКВА
„ДОМ НА РАДОСТ“

АДРЕС: ЛЮЛИН 8,
УЛ. ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ 112,
ЗАД МАГАЗИН БИЛА

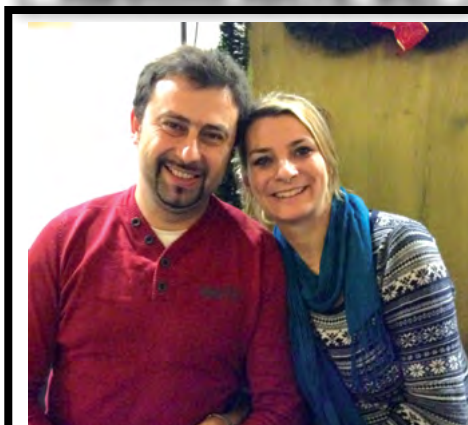
Редакцията на в-к „Божие Слово“ благодари на всички читатели и абонати, като им пожелава здраве, дълги и добри дни, Божия закрила и успехи във всички области на живота.

ЧЕСТИТО РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО!

ЧЕСТИТА НОВАТА 2017 ГОДИНА!

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2017 година

**Божия църква
„Дом на радост“**
с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8 (зад Била)
вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.

в Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

Вестник **Божие Слово**
във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106

Цена: 3,60 за една година

Зарадвай приятел и го абонирай!

ОЧАКВАЙТЕ през 2017 година:

- нова визия
- повече материали
- 12 страници
- 6 пъти в годината
- за големите християнски празници
- допълнителни страници

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от
волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, гр. София
ул. „Гогол“ 18-20
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428
Предпечатна подготовка
ТЕМТО ЕООД, www.temto.eu